

תת"ע 10086/04/23 - חלא אבו פנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10086-04-23 מדינת ישראל נ' חלא אבו פנה
תיק חיצוני: 10157709386

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	חלא אבו פנה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל
החלטה	

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 14.5.23, ונדונה לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפטה.

עיינתי בטיעוני המבקשת בבקשה ; ומשלא ניתנה תגובת המשיבה, ניתנת החלטתי על סמך החומר הקיים ללא תגובה (עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 **נתן איזניאייב נ' מדינת ישראל**) נבו (15.12.2022) פסקה 17).

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה שצורף לכתב האישום (וכולל את מספר הדו"ח, שמה של המבקשת, ת.ז., כתובתה, סטטוס המסירה, וכן שם וחתימת עובד הדואר ותאריך המסירה) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקשת וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בה ולא עקב הימנעותה מלקבלה, ולא הציגה כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל**).

נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה **נמנע מלדרוש את הדו"ח** שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן, הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר בסיבות שאינן תלויות בו." (עפת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 **סלומן נ' מדינת ישראל**, 24.10.22, פסקה 7); ו"שעה שדבר הדואר לא נדרש, והמערער לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין בנסיבות שאינן תלויות בו ולא הציג כל ראיה אחרת שבכוחה לסתור את חזקת המסירה, הרי בדין בית משפט קמא דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין" (עפ"ת (מחוזי חיפה) 26126-01-22 **אלגאוי נ' מדינת ישראל**, 17.1.22, בפסקה 9).

ובענייננו, אין די בהצהרה בעלמא כי המבקשת או אביה לא קיבלו דואר רשום; והמבקשת לא ביררה את נסיבות מסירת הדו"ח, ואף לא פנתה לסניף הדואר לבירור טענתה, ולפיכך, יש לראותה כמי שקיבלה את ההזמנה לדין.

"משמעות קבלת עמדת המבקש היא ביטול בפועל של "חזקת המסירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיכה ראייתית נוספת - כי החזקה לא התקיימה בעניינו." (רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)).

לפיכך, המבקשת לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל על כתפיה, וניתן היה לדון אותה בהיעדרה.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו; וחרף טענות שונות באשר לראיות, לא הובאו בפני דו"ח השוטר ונסיבות האירוע לרבות תגובת הנהג במועד האירוע, מהן אוכל להסיק באשר לקיומו של עיוות דין.

גם העונש שהושט על המבקשת (קנס המקור) אין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, בהעדר הצדדים.